

COVES DE VINROMÀ

xiii, 35).

Les Covatelles, sengles partides de Gaianes (xxxiii, 147.12), Benifaió (xxxv, 36.13), Gata (xxxiii, 92.9), Xàbia (xxxiii, 84.24; 89.21) i Benimantell (xxxv, 17.3).

Els següents han estat explicats en el *DECat* II, 1022b7-41 i a31 ss. com noms adaptats secundàriament al grup de derivats de cova, provinents d'un *COPERCELLA extret del ll. COOPERULUM 'cobri-cel, lloc tapat'.

La Covarexella, nom d'una mallada del te. de Santa Magdalena de Polpís (Baix Maestrat) (xxviii, 200.9).

La Covarxa, mas del terme de Xodos (Alcalatén) (xxix, 90.14).

Covarxo, cova i barranc del terme de Costur (Alcalatén) (xxix, 10.15).

Roca dels Covarxos, al peu del Tossal de la Vila, a la Serra d'En Galceran (Alt Maestrat) (xxviii, 161.23).

Barranc dels Covarxos, partida del terme de Culla (Alt Maestrat) (xxix, 61.15).

Racó dels Covarxos, partida del terme de Benicàsim (Pna. Cast.) (xxix, 134.19).

Cova'n-Ramon, pda. del te. de Juncosa (Garrigues) (JCor.), potser dissimilació de *Coma'n Ramon*.

Coveichar, V. *Cubaisa*

COVES DE VINROMÀ

Poble de l'Alt Maestrat, a la vall mitjana del riu Segarra.

PRON. MOD.: *les kóbes*, oït a Ares del Maestrat per JCor. (1-xi-1935). Com a gentilici he oït *covero*, però no estic segur que sempre es referís al poble del Maestrat. *Cova'l Covero* és una del te. de Finestrat a la Marina Val., lluny d'allí (xxxv, 135.24).

DOC. ANT. *les Coues Dauinroma* i *les Coues de Uinroma* Crònica de Jaume I (Ed. Aguiló, pp. 178 i 233); *les Coves de Avinroman* a. 1235 (Huici I, 238); *la Cuevas de Avenroman* doc. aragonès de 1239 (BSCC xiv, 292); *Couibus de aujnromano* a. 1245 (BSCC xiv, 298); *Coves* a. 1269 (M.Ferrando, *Cat. Doc. Val. AAA* I, 947); *Coves d'Avinromà* a. 1280 (BABL xii, 53); *Covis* a. 1283 (Carreras Candi, *Miscel.* II, 340); *les Coves de Vinromà* a. 1284 (M. Ferrando, *ib.* II, 1916); *Covarum de vinromano* a. 1294 (BSCC xiv, 298); *Covarum* a. 1382 (BSCC xiv, 461).

ETIM. En Coromines no creu que *Avinromà* sigui mossàrab (ll. ROMANUS) ni contingui l'àrab *rumân* 'magranes' ètímon d'Escolano (reportat per Cavanilles I, 66n.) «del ár. *roman ganado*» és un mot inexistent degut a un error de lectura per *granado* ['magraner'] observa J. Ribera (*Dis. y Op.* II, 185). En canvi troba temptador pensar en *rahmân* 'el Misericordiós' que sempre s'aplica a Allah; però sembla que *Ibn ar-Rahmân* seria mirat pels mahometans com a blasfematori; cal doncs pensar, com a ètímon de *Vinromà*, en el freqüentíssim *abd ar-râhmân* canviat primer en *Aberroman* > *Abenroman*, i trivialitzat en 60

Avinroman > de *Vinromà*. Entre *r* i *b* la *a* es pronuncia molt velar en àrab, quasi *o*. J. F. C.

Hi ha un homònim a Mallorca: *Vinromà* possessió antiga i important en el terme de Muro (xli, 7.25, 18.20; Masc. 6C7 i 11C7), ja documentada l'a. 1511 i en el mapa Despuig.

Covet, *Coveto*, *Coveset*, V. *Coaner*

COVIL Covil 'jaç d'animal' < del llatí CUBĪLE 'jaç', *DECat* II, 1024b15-1027a57 i a *PVArGc*, 403b12-404 a15.

El Covil, partida del terme de Soldeu (Andorra).

La Covil, pda. del te. de Morvedre (xxx, 32.23).

COMPOSTOS: sovint amb un adjectiu, i amb reducció fonètica de *ui* a *i*:

St. Bartomeu de Covildàsens, església antiga prop de Vallfogona de Ripollès, documentada l'any 1330 (*Misc. Griera* I, 373).

Cuïlplana, poble antic que apareix documentat en la consagració de l'església de Sant Hilari de Vidrà, a. 961: «*villa Cuïlplana*» (Monsalvatje xv, 192).

Serra de Cuïlfreda, partida del terme de Gistaín (Aragó).

Roques i *Serrat de Culgrossa*, són una fila de deve-ses tancades del te. de Dorres (Alta Cerd.) (xiii, 98).

Culdós, partida del terme de Casterner de Noals (mun. de Montanui) (xix, 133.26) < *cuil d'ós* URSUM.

La Pedra de Cuverd, partida antiga del terme de Cabó (Alt Urgell), documentada l'any 1032: «*ipsa pera de Cuverto*» (BABL viii, 421).

Cuveixic, jaça de pastors al Varradòs (Aran) (*PVArGc*, 403b34).

Cuibeni, en un serrat del te. d'Antist (Flamicell) (xxi, 159-80), pot estar per *cuil* + *bena* (V. art. supra) amb la *-i* explicada en *E. T. C.* I, 137.

DERIVATS. *Covilar*, collectiu *CUBILARE sovint reduït a *Coil-*, o *Coliv-*. Cf. art. *Collar* supra.

El Covilar, partida antiga del te. de les Anoves (Alt Urgell), documentada l'any 1094 (BABL viii, 541).

Cuivilar, partida antiga prop de Coll de Nargó (Alt Urgell), documentada l'any 1094 (BABL viii, 541).

Els Covilars, partida del terme de la Torre de Cabdella (Pallars Jussà) (xxxvii, 133.1; 134.8).

Els Coïlars, partida antiga del terme de Güel (Baixa Ribagorça), documentada l'any 996: «*ipsos Cuivilares*» (Abadal, *Comt. Pall. i Ribag.*, 316).

Coelàs, veral del terme de Salardú (Vall d'Aran) (*PVArGc*, 403).

Es Colibars, partida del terme de Berganui (Alta Ribagorça). Amb metàtesi de *v* i *l*.

Coll dels Colivassos, partida del terme de Pratedip (B. CpTarr.): de *Colivars*, metàtesi de *Covilars*.

Covilada, partida antiga documentada en el NP *Petrus de Covilada*, testimoni en un document de Pere I de 1198 atorgat a Tarragona (BABL vii, 89), potser amb ll. LATA 'ampla'.

La Covilera, pda. del te. de les Pauils (Alta Ribagorça) (xix, 111.6), CUBILARIA plural neutre de CUBILARE.